

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) NR 447/2012

z dnia 21 marca 2012 r.

uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 w sprawie agencji ratingowych poprzez ustanowienie regulacyjnych standardów technicznych dotyczących oceny zgodności metodyk sporządzania ratingów kredytowych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 z dnia 16 września 2009 r. w sprawie agencji ratingowych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 21 ust. 4 lit. d),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W art. 8 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 zobowiązano agencje ratingowe do stosowania metodyk sporządzania ratingów kredytowych, które są rygorystyczne, systematyczne i zapewniają kontynuację stosowania tych metodyk oraz podlegają walidacji na podstawie doświadczeń z przeszłości, w tym w formie ponownej weryfikacji.
- (2) Niniejsze rozporządzenie jest konieczne, aby zapewnić przejrzystość oceny przeprowadzanej przez Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (EUNGiPW) ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylenia decyzji Komisji 2009/77/WE⁽²⁾, a także ustanowić jednolite przepisy dotyczące wymogów określonych w art. 8 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1060/2009.
- (3) EUNGiPW ma obowiązek – przy rozpatrywaniu wniosków o rejestrację zgodnie z art. 15 rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 – przeprowadzenia oceny zgodności agencji ratingowych z przepisem art. 8 ust. 3 tego rozporządzenia. Po dokonaniu rejestracji EUNGiPW powinien w ramach swojego bieżącego nadzoru przeprowadzać ocenę ciągłej zgodności agencji ratingowych z przepisem art. 8 ust. 3, gdy tylko uzna tę ocenę za konieczną.
- (4) W rozporządzeniu (WE) nr 1060/2009, a w szczególności w jego art. 23, nie zezwolono EUNGiPW, Komisji ani żadnym organom publicznym państwa członkowskiego na ingerowanie w zawartość ratingów kredytowych lub w metodyki ich sporządzania. W związku z tym niniejsze rozporządzenie powinno określać przepisy, w oparciu o które metodyki te mają być oceniane, nie powinno natomiast przewidywać możliwości decydowania przez te organy o dokładności ratingu kredytowego sporządzonego przy zastosowaniu tych metodyk.
- (5) W art. 6 ust. 2 w związku z sekcją A pkt 9 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 na agencje ratingowe nałożono wymóg utworzenia komórki ds. przeglądu, odpowiedzialnej za okresowe przeglądy jej metodyk, modeli i kluczowych założeń ratingowych, np. matematycznych lub korelacyjnych, oraz wszelkich wprowadzanych do nich istotnych zmian lub modyfikacji, jak również za stosowność tych metodyk, modeli i kluczowych założeń ratingowych, jeżeli są one stosowane lub mają być stosowane do oceny nowych instrumentów finansowych.
- (6) Podstawą niniejszego rozporządzenia są projekty regulacyjnych standardów technicznych przedłożonych Komisji przez EUNGiPW do zatwierdzenia, zgodnie z procedurą określoną w art. 10 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.
- (7) EUNGiPW przeprowadził otwarte konsultacje społeczne dotyczące projektów regulacyjnych standardów technicznych stanowiących podstawę niniejszego rozporządzenia oraz wystąpił do Grupy Interesariuszy z Sektora Giełd i Papierów Wartościowych utworzonej zgodnie z art. 37 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 o ich zaopiniowanie. Ponadto w celu pozyskania informacji od uczestników rynku EUNGiPW wystosował w maju 2011 r. zaproszenie do zgłaszania uwag.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie określa przepisy, które należy stosować przy ocenie zgodności metodyk sporządzania ratingów kredytowych z wymogami określonymi w art. 8 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1060/2009.

Artykuł 2

Wykazanie zgodności

Agencja ratingowa musi być w stanie w każdym czasie wykazać wobec EUNGiPW zgodność z wymogami określonymi w art. 8 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1060/2009, dotyczącymi stosowania metodyk sporządzania ratingów kredytowych.

Artykuł 3

Ocena zgodności przeprowadzana przez EUNGiPW

1. Oprócz oceny zgodności agencji ratingowych z przepisem art. 8 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 przy rozpatrywaniu wniosku o rejestrację zgodnie z art. 15 tego

(1) Dz.U. L 302 z 17.11.2009, s. 1.

(2) Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84.

rozporządzenia, EUNGiPW, gdy uzna to za właściwe, prowadzi bieżącą ocenę zgodności każdej agencji ratingowej z art. 8 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1060/2009.

2. Oceniając zgodność agencji ratingowych z przepisem art. 8 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1060/2009, EUNGiPW wykorzystuje wszelkie istotne informacje pozwalające ocenić proces opracowywania, zatwierdzania i weryfikacji metodyk sporządzania ratingów kredytowych.

3. Ustalając odpowiedni poziom oceny, EUNGiPW uwzględnia to, czy metodyka sporządzania ratingów kredytowych wykazuje w ujęciu historycznym spójność i dokładność przy przewidywaniu wiarygodności kredytowej oraz może brać pod uwagę metody walidacji, takie jak stosowne analizy zmienności ratingów w czasie i analizy przypadków niewykonania zobowiązań, które służą weryfikacji danej metodyki.

Artykuł 4

Ocena tego, czy metodyka sporządzania ratingów kredytowych jest rygorystyczna

1. Agencja ratingowa wykorzystuje i stosuje metodyki sporządzania ratingów kredytowych, które:

- a) przewidują wyraźne i solidne mechanizmy kontroli i procesy ich opracowywania oraz zatwierdzania, umożliwiające odpowiednio sprawdzenie ich funkcjonowania;
- b) uwzględniają wszystkie czynniki uznane za istotne przy ustalaniu wiarygodności kredytowej ocenianego podmiotu lub instrumentu finansowego, które znajdują potwierdzenie w doświadczeniach lub dowodach statystycznych lub historycznych;
- c) uwzględniają modelowany związek między ocenianymi podmiotami lub instrumentami finansowymi podlegającymi temu samemu czynnikowi ryzyka a czynnikami ryzyka, na które wrażliwe są metodyki sporządzania ratingów kredytowych;
- d) uwzględniają wiarygodne, istotne modele analityczne dotyczące jakości ocenianych podmiotów lub instrumentów, kluczowe założenia i kryteria ratingowe, jeżeli mają zastosowanie.

2. Agencja ratingowa sporządza wykaz oraz przekazuje szczegółowe wyjaśnienia następujących kwestii w kontekście stosowanych metodyk sporządzania ratingów kredytowych, w odniesieniu do:

- a) każdego czynnika jakościowego, w tym zakresu jakościowej oceny tego czynnika;
- b) każdego czynnika ilościowego, w tym kluczowych zmiennych, źródeł danych, kluczowych założeń, technik modelowania oraz technik ilościowych.

3. Szczegółowe wyjaśnienia, o których mowa w ust. 2, zawierają następujące elementy:

- a) informację na temat znaczenia każdego czynnika jakościowego lub ilościowego wykorzystywanego w ramach danej metodyki sporządzania ratingów kredytowych, w tym,

w stosownych przypadkach, opis i uzasadnienie odnośnych wag przypisanych tym czynnikom oraz ich wpływ na ratingi kredytowe;

- b) ocenę związku między kluczowymi założeniami przyjętymi w danej metodyce sporządzania ratingów kredytowych a krytycznymi czynnikami ryzyka wynikającymi z danych makroekonomicznych lub finansowych; oraz

- c) ocenę związku między kluczowymi założeniami przyjętymi w danej metodyce sporządzania ratingów kredytowych a zmiennością w czasie ratingów kredytowych sporządzanych przy zastosowaniu tej metodyki.

4. Agencja ratingowa stosuje metodyki sporządzania ratingów kredytowych oraz związane z nimi modele analityczne, kluczowe założenia i kryteria ratingowe, pozwalające niezwłocznie uwzględnić wnioski lub wyniki wewnętrznej kontroli lub kontroli monitorującej podjętej przez jeden z poniższych podmiotów lub przez większą ich liczbę:

- a) niezależnych członków zarządu lub rady nadzorczej agencji ratingowej;
- b) komórkę ds. przeglądu funkcjonującą w agencji ratingowej;
- c) wszelkie inne odpowiednie osoby lub komitety zaangażowane w monitorowanie i kontrolowanie metodyk sporządzania ratingów kredytowych.

Artykuł 5

Ocena tego, czy metodyka sporządzania ratingów kredytowych jest systematyczna

1. O ile nie istnieje obiektywny powód odejścia od stosowania danej metodyki, agencja ratingowa stosuje metodykę sporządzania ratingów kredytowych oraz związane z nią modele analityczne, kluczowe założenia i kryteria ratingowe, które są stosowane systematycznie przy sporządzaniu wszystkich ratingów kredytowych w danej klasie aktywów lub w danym segmencie rynku.

2. Agencja ratingowa stosuje metodykę sporządzania ratingów kredytowych, która jest w stanie niezwłocznie uwzględnić wnioski z dowolnej kontroli jej stosowności.

Artykuł 6

Ocena tego, czy metodyka sporządzania ratingów kredytowych zapewnia kontynuację jej stosowania

Agencja ratingowa stosuje metodyki sporządzania ratingów kredytowych, które zaprojektowano i wdrożono w sposób umożliwiający:

- a) kontynuację ich stosowania, o ile nie ma obiektywnego powodu zmiany lub zaprzestania stosowania danej metodyki sporządzania ratingów kredytowych;

- b) niezwłoczne uwzględnienie w nich wszelkich wniosków z procesu bieżącego monitorowania lub z kontroli, w szczególności w sytuacji, gdy zmiany strukturalnych makroekonomicznych lub finansowych warunków rynkowych byłyby w stanie wpływać na kształt ratingów kredytowych sporządzanych przy zastosowaniu tej metodyki;

- c) porównanie ratingów kredytowych w różnych klasach aktywów.

Artykuł 7

Ocena tego, czy metodyka sporządzania ratingów kredytowych podlega walidacji na podstawie doświadczeń z przeszłości, w tym w formie ponownej weryfikacji

1. Agencja ratingowa stosuje metodyki sporządzania ratingów kredytowych, dla których istnieją ilościowe dowody potwierdzające zdolność danej metodyki do generowania wiarygodnych ratingów.
2. Agencja ratingowa stosuje metodyki sporządzania ratingów kredytowych, które opisują:
 - a) historyczną stabilność i zdolność predykcyjną ratingów kredytowych wystawionych przy zastosowaniu danej metodyki w odpowiednich horyzontach czasowych i w różnych klasach aktywów;
 - b) to, do jakiego stopnia założenia przyjęte w modelu ratingowym odbiegają od faktycznych wskaźników niewykonania zobowiązania i wskaźników strat.
3. Walidacja metodyki sporządzania ratingów kredytowych zapewnia:
 - a) analizę wrażliwość danej metodyki na zmiany dowolnego z jej podstawowych założeń, w tym czynników jakościowych lub ilościowych;
 - b) przeprowadzenie odpowiedniej i właściwej oceny historycznych ratingów kredytowych sporządzonych przy zastosowaniu danej metodyki sporządzania ratingów kredytowych;
 - c) wykorzystanie wiarygodnych danych wejściowych, w tym prób danych o odpowiedniej wielkości;
 - d) należyte uwzględnienie głównych obszarów geograficznych, w których funkcjonują oceniane podmioty lub instrumenty finansowe, dla każdej ocenianej kategorii ratingowej (m.in. strukturyzowane instrumenty finansowe, państwa, przedsiębiorstwa, instytucje finansowe, ubezpieczenia, finanse publiczne).

4. Agencja ratingowa posiada procesy zapewniające identyfikację i należyte eliminowanie systemowych anomalii ratingów kredytowych stwierdzonych w wyniku ponownej weryfikacji.

5. W procesie weryfikacji metodyk sporządzania ratingów kredytowych agencja ratingowa uwzględnia:

- a) regularną weryfikację wystawionych ratingów kredytowych i wyników ocenianych podmiotów i instrumentów finansowych;
- b) analizę skuteczności metodyk w oparciu o dane pochodzące z próby oraz spoza próby;
- c) informacje historyczne dotyczące walidacji lub ponownej weryfikacji.

Artykuł 8

Zwolnienie

W przypadku gdy istnieją ograniczone dowody ilościowe potwierdzające zdolność predykcyjną metodyki sporządzania ratingów kredytowych, agencję ratingową zwalania się z wymogu zachowania zgodności z art. 7 niniejszego rozporządzenia, jeżeli agencja ta:

- a) gwarantuje, że stosowane metodyki sporządzania ratingów kredytowych pozwalają przewidzieć w rozsądnych granicach wiarygodność kredytową ocenianego podmiotu lub instrumentu;
- b) stosuje procedury wewnętrzne w sposób spójny, niezależnie od okresu czasu i segmentu rynku;
- c) posiada procesy zapewniające identyfikację i należyte eliminowanie systemowych anomalii ratingów kredytowych stwierdzonych w wyniku ponownej weryfikacji.

Artykuł 9

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 marca 2012 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący